

O sudbini onih koji lažu

<"xml encoding="UTF-8?">

O laži

Još jedna od opasnih šteta koje nanosi jezik jeste laganje. Laž spada u velike grijeha i predstavlja ključ svih grijeha te ishodište svih zala i ogavnosti. Vrli vjernik nikad neće navići svoj jezik na tu ogavnost, jer laž čovjeka pravi lažljivcem i izopačuje ga, rušeći njegov ugled u društvu i uništavajući povjerenje koje je uživao među ljudima. Međutim, budući da je izreći laž lahko te da za to nije potrebno mnogo, neki ljudi, nažalost, ipak za njom posežu, u nadi da će tako prije ostvariti svoje namjere, ne prezajući tom prilikom ni od čega i često izričući u jednom danu i na desetine laži. Međutim, vrhunac nesreće leži u činjenici da takvi ljudi ne razmišljaju o nepovoljnim odrazima i lošim posljedicama laži, kako za život pojedinca, tako i za život samoga društva. Oni laž svrstavaju u bistre dosjetke i mudrosti, smatrajući kako su iskreni ljudi nesposobni i neuki. Ali, oni previđaju jednu bitnu činjenicu, tj. da je laganje u suprotnosti sa čistom iskonskom prirodom i uzvišenom ličnošću čovjeka, i ne znaju da laž predstavlja čin neprijateljstva i borbe protiv Uzvišenog Boga, kao ni to da se ona kosi sa Njegovom filozofijom stvaranja, pošto je On izgradio svijet na temelju istine, iskrenosti i ispravnosti. Tako u Kur'anu :stoji

وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ

On je Onaj Koji je Zemlju i Nebesa s Istinom stvorio..." (El-En'am, 73) "

Cijelim svijetom bitka provodi se zakon iskrenosti, jasnoće i istinitosti. Premda se čini da se u svijetu bitka primjećuju suprotnosti i protivrječnosti, laž i prevara uopće ne postoje u prirodi. U osnovi se čiste istine trebaju tražiti u svijetu prirode i bitka, i treba ih čuti iz usta same kreacije. Zar svi naučni i filozofski zakoni nisu samo relativno poimanje svijeta bitka i zakona koji njime vladaju, i zar svi tragaoci za Istinom – kako oni koji posmatraju svijet kroz vratašca gnoze, tako i oni koji koračaju putem nauke i iskustava ili filozofije i logike – ne promišljaju o tajnama svijeta, nadahnjujući se njima, i zar se bave ičim drugim, doli svijetom bitka i zakonima koji

njime vladaju? I Uzvišeni Bog nas putem znakova na obzorjima i u dušama upućuje na istine
:svijeta, tamo gdje kaže

سَنُرِيهِمْ آيَاتِنَا فِي الْآفَاقِ وَفِي أَنْفُسِهِمْ حَتَّىٰ يَتَبَيَّنَ لَهُمْ أَنَّهُ الْحَقُّ

Mi ćemo im pružati dokaze Naše na obzorjima, a i u njima samima, dok im ne bude sasvim“
jasno da je on[1] istina...” (Fusilet, 53)

:Zapovjednik pravovjernih, mir neka je s njim, kaže

إِنَّ الدُّنْيَا دَارُ صِدْقٍ لِّمَن صَدَّقَهَا...

Ovaj svijet je mjesto istine za onoga ko ga istinitim smatra...”[2]...”

Suština ovih riječi je postavka da su svijet stvorenoga i svijet prirode podignuti na temeljima
istine i iskrenosti, dok je nasilni i nepravedni čovjek onaj koji je istinu pomiješao sa laži,
prikazujući je izokrenutom, kako stoji već u predaji od Zapovjednika pravovjernih Alija, mir neka
:je s njim

وَلَكِنْ يُؤْخَذُ مِنْ هَذَا صِغْتُ وَمِنْ هَذَا صِغْتُ فَيُمَزَّجَان...

Ali se uzme malo od ovoga i malo od onoga, pa se pomiješa...”[3]”

Zato što se ljudima ne može ponuditi potpuna laž, jer istinoljubiva ljudska priroda bi je odmah
:odbacila. Uzvišeni Bog se – i jezikom bitka, i jezikom zakona – iskreno obraća ljudima i kaže

وَتَمَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ صِدْقًا وَعَدْلًا لَا مُبَدِّلَ لِكَلِمَاتِهِ

Riječi Gospodara tvoga su vrhunac istine i pravde; riječi Njegove niko ne može promijeniti...”

(El-En'am, 115)

:On također kaže

وَمَنْ أَصْدَقُ مِنَ اللَّهِ حَدِيثًا

A ko je od Boga u govoru iskreniji?” (En-Nisa', 87)...”

:Od Svojih robova On prihvata samo istinu i iskrenost, jer kaže

هَذَا يَوْمُ يَنْفَعُ الصَّادِقِينَ صِدْقُهُمْ

Ovo je Dan u kojem će iskrenima iskrenost njihova od koristi biti...” (El-Ma'ide, 119)...”

:I još kaže

يَوْمَ لَا يَنْفَعُ مَالٌ وَلَا بَنُونَ إِلَّا مَنْ أَتَى اللَّهَ بِقَلْبٍ سَلِيمٍ

Dan kada neće blago nikakvo, niti sinovi od koristi biti,osim onome ko Bogu srca čista dođe.”“

(Eš-Šu'ara', 88–89)

O vrijednosti iskrenosti dovoljno je navesti činjenicu da Uzvišeni Bog, hvaleći Sebe, određuje
:Svoje Biće sljedećim riječima

وَمَنْ أَصْدَقُ مِنَ اللَّهِ قِيلًا

A čije su riječi od Božijih istinitije!” (En-Nisa', 122)... “

On hvali i Poslanika zbog njegove iskrenosti[4] i traži od vjernika da uvijek budu uz iskrene
:ljude

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَكُونُوا مَعَ الصَّادِقِينَ

O vi koji uzvjerovaste, Boga se bojte i s iskrenima budite!” (Et-Tevbe, 119) “

[1] Neki tumači Kur'ana smatraju da se zamjenica „hu“ odnosi na Boga, a ne na Kur'an, te bi u tom slučaju prijevod ajeta glasio: ...da je On istina... (Prim. prev.)

[2] Nehdžu-l-belaga, Fejzu-l-islam, izreka 126.

[3] Nehdžu-l-belaga, Subhi Salih, govor 50.

[4] O ovome vidi u poglavlju Ispunjavanje zavjeta i dogovora.

• Autor:Muhammed Reza Mahdavian